

پولس رسولہ دومین نامہ قرنتیانہ شہرہ کلیسا را

^۹ راس راسینہ چاما را ایزہ بہ کہ چشی آما مرگہ را محکوم کردشانہ. اما امہ ہمہ اتفاق دگسندہ تا نہ اِشْتَن، بلکم خدا توکل بکرام؛ ایی کہ مَرْدان زندہ کرہ. ^{۱۰} خدا آما اِنجورہ خطرِیک کہ کوشہ، رھایش بدا و ہنی رھایی دَیہ. چاما امید بہ آوہ کہ ہنی آما رھایی دَیہ. ^{۱۱} شاما نی گہ شاما دعاہان نہ آما کمک بکرا. تا پَر کسہ چاما واسنہ شکر بکرنده، اَ برکتی واسنہ کہ خلیان دعاہان جواوک، آما آدیہ بیہ.

پولسہ نقشہ ہان عوض آییندہ

^{۱۲} چون چاما افتخار، چاما وجدانہ کہ گواہی دیہ، کہ اِم دنیاک آما رو راستی و صاف و صادقی نہ کہ خداک اِسہ رفتارمان یکہ، نہ آدمہ حکمتنہ، بلکم خدا فیض نہ رفتارمان بکرده اللخصوص شامانہ. ^{۱۳} چونکہ آما اَ چپانی غیراز کہ شاما را خواندرا و فہمِسرا شاما را نینویسام. و از امید دارِم کہ شاما اِمہ چاک بزانا- ^{۱۴} آجورہ زہ کہ کم پَر آماران آزانسہ، تا چاما خداوند عیسی روجک شاما آما افتخار بکرا، آجورہ کہ آما شاما واسنہ افتخار کرام.

^{۱۵} چون اِمک مطمین بم، رایم بہ اوّل بایم شاما ویندنہ را تا ہنی فیضہ تجربہ بکرا. ^{۱۶} از رایم بہ کہ چمن را سرک بایم مقدونیہ منطقہ را و شاما بینم و مقدونیہ نہ ہنی آگردم شاما وَر تا من رایِی بکرا یہودیہ منطقہ را. ^{۱۷} مگم

۱ پولسہ طرفنہ کہ خدا گوشہ نہ، عیسی مسیح رسول اِسہ، و چاما برا نہ تیموتائوس، خدا کلیسا را قُرْنُتُسہ شہرک، و ہمہی مقدّسان را، آخائِیہ ایالتہ سرتاسرک: ^۲ چاما پییر، خدا طرفنہ و خداوند عیسی مسیح طرفنہ، فیض و سلامتی شاما را بابہ!

ہمہی تسلیان خدا

^۳ مبارک ببی خدا، چاما خداوند عیسی مسیح پہ، کہ رحمتان پہ و ہمہی تسلیان پہ اِسْتہ؛ ^۴ ہ خدا کہ آما چاما ہمہ ی مصیبتانک تسلی آدیہ، تا آما نی بتانام کسانِی کہ مصیبتانکنده، اَ تسلی کہ آوک آرکتمانہ، تسلی بیدام. ^۵ چون آجورہ زہ کہ مسیحہ عذابانک پَر پَرینہ سَہم بَرام، ہ اندازہ نی مسیح واسطنہ تسلی فِت و فراوان سَہم بَرام. ^۶ اگم آما مصیبتانک اِسْمان، شاما تسلی و نجاتہ و اِسنیہ؛ و اگم تسلی دارام، شاما تسلی را اِسہ، و اِم اَدی بہ کار آیہ کہ شاما ہ عذابانی کہ آما کشسرام، صبر و حوصلنہ نہ توع بوِعر. ^۷ چاما امید شاما دربارہ پابرجایہ، چون زانسرام آجورہ زہ کہ چاما عذابانک سَہم دارا، چاما تسلیک نی سَہم دارا.

^۸ چون کہ ای براران، نِگمانہ اَ مصیبتانی کی کہ اِسیا ایالتک چاما سر اِوردہ، بی خبر بب. چون فشارانی کہ چاما سر بامہ چاما توعک پَرتر بہ کہ چاما زندہ ماندنک نی نا امید بَمان.

گناهکاران بخشسن

۵ اِسا اگم کسی غم و غصه باعث بیبی، نه فقط من، بلکم اگم پر لاوه مکرم کم و پر شاما همان غصه دار کردشه. ۶ چون ایزنه آدمه را آ مجازاتی که شاما همان طرف نه چوه حق زانسرانه، وّسه. ۷ پس دَگه آوه ببخشا و دلداري بدّیا، مبّادا پره غم و غصه، آوه هیّک درنه. ۸ پس، شاما ک خواهش کرم آوه شاما محبتک مطمئن بکرا. ۹ چون چمه واسنه شاما را اِمم بنیویشته تا شاما آزمایش بکرم و بینم هر چیک اطاعت کرا یا نه؟ ۱۰ شاما هر کسی ببخشا، از نی آوه بخشیم. و راس راسی اگم کسیم بخشسه - البته اگم دلیلی بخشسنه را بیبی - از مسیح پَرانک شاما واسنه ایزم گرده، ۱۱ تا شیطان آما وازی مدیه، چون که آما چوه فتنه هانک بی خبر نیپیمان.

پیروزی مسیحک

۱۲ وختی بیشم تروآسه شهر تا مسیح اِنجیله موعظه بکرم، با اِم که خداوند اِگارک چمن را پيله دروازه ای آکردشه. ۱۳ اّما هنی آرام و قرارم نداشته چون چمن برا، تیتوسم نیوینده. پس اِگارِه آدمان نه خداظیم بکه، بیشم مقدونیه منطقه را.

۱۴ اّما خدا را شکر که همیشه مسیحک آ اِشتن پیروزیک آما رهبری کره، و چوه داناییه عطره چاما واسطنه همه یاگا پخش کره. ۱۵ چون که آما خدا را مسیحه خوشبوعه عطر مان، چه کسانی دلک که نجات پیداشان کرده و چه کسانی دلک که هلاک آیینده. ۱۶ ای نفره را مرگه بوعه دِیام که مرگ طرفه را شی،

وقتی که رایم به که ایزنه کار بکرم، دودل یم؟ مگم از آدمان فکرانته تصمیم گیرم، جوری که ای لحظک هم باجم 'آها، آها' و هم باجم 'نه، نه' اِسه؟

۱۸ خدا وفاداری سر قسم؛ که چمن لاوه شامانه 'آها' و 'نه' نیبیه. ۱۹ چون که خدا زا، عیسی مسیح، که از و سیلاس و تیموتائوس آومان شاما دِلک اعلام کرده، 'آها' و 'نه' نبه، بلکم آوک همیشه 'آها' اِسه. ۲۰ چون خدا وعدهان همه مسیحک 'آها' اِسه. چمه واسنه چوه واسطنه اِسه که آما 'آمین' واجام، تا خدا جلال بیگیره. ۲۱ و خدا اِسته که آما، شاما نه مسیحک پا برجا کره، آو آماش مسح کردمان، ۲۲ و آ اِشتن مهرش چاما سرک زیبه و اِشتن روحش، ایگله بیعانه شوار چاما دلانکش نیبیه. ۲۳ خدا شاهد گیرم که فقط چمه واسنه که شاما ناراحت مکرم آنگردسم قُرنتسه شهر را. ۲۴ نه اِم که شاما ایمانه را آقایی بکرام، بلکم شامانه، شاما شادی را تقلا کرام، چون که ایمانک محکم اِسران.

۲ چون که تصمیم کتمه که هنی مایم شاما ورتا شاما غصه دار مکرم. ۲ چون اگم شاما غصه دار بکرم، دَکی تانه من شاد بکره، شاما غیراز که شامام غصه دار کردران؟ ۳ از شاما را جوری نامه بنیویشته تا آدمی که آیم شاما ورتا، آوانی که گه من شاد بکرده، چمن غصه باعث مَبینده. چون که شاما همایک مطمئن یم که چمن شادی شاما همان شادیه. ۴ چون پر غم و غوروضنه و اِشکسه دِلنه و آسرگینه چشمانه شاما را نیویشته، نه چمه واسنه که شاما غصه دار بکرم، بلکم تا بزانا چنده شامانه خشم.

ختم بی پر شکوه و جلال به، چنده پرتی خدمتی که صالح ببینه ختم بی شکوه و جلالنه فته. ۱۰ چون آچی که آ موقع پُر شکوه جلال به، اِسا اِم شکوه و جلال مقایسه که سرتیه، د شکوه و جلالی ای نداره. ۱۱ و اگم آچی که نابود بسه، شکوه و جلال نه همراه به، چنده پرتی آچی ای که باقی مانه شکوه و جلال نه همراه اِسه.

۱۲ پس چون ایزنه امید دارم، جرعتنه لاوه کرام؛ ۱۳ نه موسی شوار که اِشتن صِفته سرکش ایگله نقاب ییزی تا خدا قوم آخرسر آ چی ای که اوجرسره، موبنده. ۱۴ اما چوان فکره تاریک آبنده. چون تا اُورجین روج ه نقاب عهد عتیق خواندنه موقع مانده و آگته نبیه، چون فقط مسیحک آگته بی. ۱۵ حتی تا اُوری، هر وقت که موسی توراته خواننده، ایگله نقابی چوان دله سر اِسه. ۱۶ اما هر موقع کسی اگرده خداوند وُر، نقاب آگته بی. ۱۷ خداوند، روح اِسه و هر یاگا خداونده روح بیبی، آگا آزادی اِسه. ۱۸ و آما همه که بی نقابه صِفته، خداونده شکوه و جلالمان، ایگله آینکا شوار وینام، آ شکل شوار، شکوه و جلال نه به ایگله شکوه و جلالی که پرتی بی عوض بام؛ و اِم خداوندک شروع بی که روح اِسه.

انجیله نور

۴ پس وقتی آ رحمتی که آما بیه واسنه ایزنه خدمتی دارم، نا امید نیام. ۲ بلکم نونیکینهرهان و نادرست راهانک دوری مان کرده و وازی نه پُران نشام و خدا کلامه دستکاری نکرام، بلکم حقیقته واضح واجام، تقلا کرام خدا حضورک همان وجدان پُرانک تصدیق ببام. ۳ حتی اگم چاما انجیل نامفهومه، کسان را نامفهومه که هلاکته راک اِسنده. ۴ اِم دنیا خدا بی ایمانان فکرش کور کرده تا

آدرینه راز زندگی بوعه دیام که زندگی طرفه را شی. و کیه که ایزنه چیان لیافته بداره؟ ۱۷ چون که آما آ آدمان شوار نیمان که منفعته را خدا کلامه خورشنده، بلکم آما خدا پُرانک، مسیحک لاوه کرام. آ آدمانی شوار که خالصه نیت دارنده و خدا طرفنده.

تازه عهد خدمتکاران

۳ مگم هنی شروع کرام اِشتنک تعریف کردن؟ یا اِم که آما احتیاج دارم بعضیان شوار، شاما سفارشنامه آدیام یا شاما سفارشنامه آرگیرام؟ ۲ شاما اِشتن چاما سفارشنامه اِسران، ایگله نامه ای که چاما دلان سر نیویشته ببیه که همه تاننده آوه بخواننده و آزاننده. ۳ شاما آمانسَرانه که مسیح نامه اِسران، که چاما واسطنه آرسه به شاما، که مرکبته نیویشته ببیه نیه، بلکم زنده خدا روحنه نیویشته ببیه، و نه سگیه لوجه سَرک، بلکم آدمان دلان لوحه سَرک نیویشته ببیه.

۴ مسیح واسنیه که آما ایزه اطمینانی خدا حضورک دارم. ۵ نه اِم که اِشتن لیاقت بدارم که ادعا بکرام چی ای چاما دسک برابه، بلکم چاما لیاقت خداکه. ۶ خدا به که آماش لیاقت بدا تا تازه عهده خدمت کاران ببام - عهدی که خدا روحه سَرک پایدار اِسته، نه آچی ای سَرک که ایگله نیویشته پرتی نبیه. چون 'نیوشته' کوشه، اما خدا روح زندگی بخشه.

۷ اِسا، اگم آ خدمتی که چوه آخر مرگه و سگییه لوح سَرک حک ببیه به، شکوه و جلاله نه ظاهر بیه، ایزه که خدا قوم نتاسردشانه موسی صِفته جلاله واسنه آوه دِسنده، هر چند آ شکوه و جلال اوجرسره، ۸ چنده پرتی، آ خدمتی که خدا روح واسطنه اِسه شکوه و جلال نه بی. ۹ چون اگم خدمتی که محکومیته

آچی ای که نیبی ویندن آک آلام، چون اچیانی که بی ویندن زو اورنده، اما چیبانی که نیبی ویندن ابدینده.

چاما آسمانیه کییه

۵ اِسا زانسرهم هر وقت اِم خیمه یعنی چاما زمینی کییه، که چوه دلک زندگی کرام آرَبی، ایگله عمارتی خداک دارام، ایگله کییه ای که دِسنه رچ آبیته نییه و آسمانک ابدی اِسِه. ۲ حقیقتا که اِم خیمک آه کشام، چون خشمان چاما آسمانیه کییه ایگله خلوعی شوار دِکرام، ۳ اِگم واقعا چوه دکردننه، دَ لخت نییه مان. ۴ چون تا آدمی که اِم خیمکمان سنگینه بارنه آه کشام، نه چمه واسنه که لخت ببام، بلکه پرتَر پوشانسه بیمان، تا زندگی آچی ای که فانیه آربره. ۵ و خدایه که آماش اِم کاره را آماده کرده و روح القدسش ایگله بیعانه ای شوار آدیشه آما.

۶ پس آما همیشه دلگرممان، آما زانسرهم که تا وقتی که اِم بدنک کییه دارام، خداوندک دورمان، ۷ چون که ایماننه زندگی گرام، نه آچی نه که ویتام. ۸ آها، آما حسابی دلگرممان و چاکتر زانام که اِم بدنک دور آلام، و کییک خداونده نه زندگی کرام. ۹ پس چه بدنک زندگی بکرام و چه اوک دور آلام، چاما نیت اِمه که آوه راضی بکرام. ۱۰ چون آما همه گه مسیح داوریه تخته پرانک حاضر آلام، تا هر کسی بنا بر آچاک و بده اعمالی که که اِشتن بدنک زندگیش کرده انجام دیشه، سزا بینه.

آشتی خدمت

۱۱ پس چون خداونده ترسه معنی زانسرهم، مردمه قانع کرام. ولی آچی که اِسمان خدا را دیار اِسِه و امید دارم شاما وجدانه را نی

مسیحه انجیل شکوه وجلاله نوره که خدا دیمه، موینده. ۵ چون که آما چاما را موعظه نکرام، بلکم اعلام کرام که عیسی مسیح، خداوند اِسته و اِشتنک فقط عیسی واسنه، و آنی فقط شاما خدمتکاران شوار لاوه کرام. ۶ چون هَ خدا که باتشه: «نور تاریکی میاننه سوزنه،» اِشتن نورش چاما دلانک سوزیزی تا خدا شکوه جلال آزانسن مسیحه دیمک، آما نورانی بگره.

۷ اما اِم گنجینه گلیه خمرهان دلک دارام، تا دیار بیبی که اِم برکه قدرت خدا طرفنیه نه آماک. ۸ آما هر طرف نه سختیکمان، اما خُرد نیمان؛ حیرانمان، اما نا امید نییمان؛ ۹ اذیت و آزار بام، اما ول آبیته نییمان؛ جیگیسمان گله سر، اما کممان آورده نیه؛ ۱۰ همیشه عیسی مرگه چاما بدن نه برام تا عیسی زندگی نی چاما بدنک دیار بیبی. ۱۱ چون آما که زنده اِمان، همیشه عیسی واسنه درسارده بام مردنه، تا چوه زندگی چاما فانییه بدن نه دیار بیبی. ۱۲ پس مرگ چاما دلک کار کره، اما زندگی شاما.

۱۳ مزموره کتابک واته بییه که «ایمان بوگردمه، پس لاوم بکه.» هم روح ایماننه، آما نی ایمان دارام و لاوه کرام. ۱۴ چون زانسرهم آ کسی که عیسی خداوندش مردان دلک زنده آکرده، آما نی عیسی نه زنده کره، شاما نه چوه حضور آوره. ۱۵ اِمه همه شاما واسنه اِسِه، تا هر قدر که خدا فیض مردمه را پر و پرتَره بی، شکر کردن نی خدا شکوه و جلاله را پرتَر بیبی. ۱۶ پس دلسرد نیام. هر چند چاما ظاهر از

بین شیر، چاما باطن هر روج تازه تر بییر. ۱۷ چون چاما اِم ویلی و زو اوره رنجه چاما را ابدیه جلال آوره که آرنجان نه برابری نکره. ۱۸ پس آچی ای که بی ویندن دیندیسام، بلکم

و نجاته روجک، اِشته کمکه را باِمم.»
إسا، الان خدا مناسبه وقته؛ إسا، الان نجاته روجه.

پولسه سختیان

۳آما هیچ سگی هیچکسی راک فِر آندیام،
تا چاما خدمتک هیچ عیی مبی،^۴ بلکم هر
کاری که کرام آمانام که خدا خدمتکارمان،
توع و تحملنه مصیبتان دلک، سختیانک
و بلاهان دلک،^۵ چوع خردنان موقعک،
زندنانان دلک، ولوله هان دلک، چتینه کارک،
شوه آنخوابیک، و وِشیریک آمانام که خدا
خدمتکارانمان؛^۶ پاکینه، دانای نه، صبرنه،
مهربانینه، روح القدس نه، خالصه محبت نه،
۷راسته واجی نه، خدا قدرت نه، صالح بیینه
سلاحان نه که چاما راسه دس و چپه دسکه؛
۸عزّت و ذلّتک، بهتان و تعریفک. آمانه حقه
بازان شوار رفتار بی، با إم حال آما راسته
واجمان؛^۹ آما نه بی نام و نشانان شوار رفتار
بی، با إم حال آزانسه بییمان؛ آمانه مردان شوار
رفتار بی، با إم حال بینا حلا زندیمان؛ آما نه
جوری رفتار بی که چشی مجازات بییرام، با
إم حال کوشته بیته نییمان؛^{۱۰} آمانه غمگینان
شوار رفتار بی، با إم حال همیشه شادمان؛
آمانه نداران شوار رفتار بی، با إم حال پر کسان
پولدار کرام؛ آمانه جوری رفتار بی که چشی
هیچی ندارام، با إم حال همه چی صاحبمان.

۱۱ای فُرنتسه شهره مردم، آما شامانه رُک
لاومان بکرده و چاما دله سفرمانه شاما را
آکرده. ۱۲آما چاما محبته شاماک دریغ نکرام.
بلکم شامایران که شاما محبته آماک دریغ کرا.
۱۳شامانه چمن خوردنان شوار لاوه کرم؛ شاما
نی شاما دله سفره چاما را آکرا.

دیار بیبی. ۱۲آما نِگمانه هنی درباره اِشتنک
تعریف یِگرام، بلکم گمانه دلیلی بوِعرام که شاما
آما افتخار یِگرا، تا بتانا کسانِی جوابه آدیا
که ظاهره افتخار گرِنده، نه آ چپانی که دله
دلکه. ۱۳چون اگم چاما عقلمان از دس آدییه،
خدا واسنیه؛ و اگم عاقلمان، شاما واسنیه.
۱۴چون مسیح محبت، آما کنترل کره چون
زانسمانه که ای نفر همان واسنه بَمرد، پس
همه بمرندده. ۱۵و آهمان واسنه بمرد تا آوه دَ
اِشتن واسنه زندگی مکرندده، بلکم آ کسی واسنه
زندگی بکرندده که چوان واسنه بَمردده و زنده آبه.
۱۶پس، چمه آور دَ آما آدمان هیچکسی
مطابق جسم آزانام. هر چند چمه پرانتر
مسیحه جسمه مطابق آزانسه، إسا دَ ایزه
نییه. ۱۷پس اگم ای نفر مسیحه دلک بیبی،
تازه خلقتی إسه. هر چی کوینه ببه اُجرس؛
إسا، همه چی تازه بیته! ۱۸إمه همه خدای
إسه که مسیح واسطنه آماش اِشتن نه آشتی
دیتیه و آشتی دیتینه خدمتش درسمارده آما.
۱۹یعنی خدا مسیحک، دنیاش اِشتن نه آشتی
آدیرده و مردمه تقصیراته چوان حساب یِتییه،
و آشتی خدمتش درسمارده آما. ۲۰پس آما
مسیح سفیران اِسمان، خدا اِشتن بگوشه
چاما طریقه انجام بدیه. آما مسیح طرف
نه شاما مندّت کرام که خدا نه آشتی یِگراه.
۲۱خدا آ کسی که گناه آزانه، چاما واسنه
گناهش رچ آکرد، تا آما چوه دلک خدا صالحی
ببام.

۶پس آ چپانی کی که خدا همکارانمان،
شاماک خواهش کرم که خدا فیضه
بیخودی به دست موِعر. ۲چون خدا اِشعیا
پیغمبره کتابک واجه:

«مناسبه وقتک، اِشته جوابم بدا

زنده خدا معبد

^{۱۴} بی‌ایمانان یوغه جیر مَشا، چون صالح بین و شرارت هندبگرنه چه سنی، دارنده و نور و ظلماته چه رفاقی دارنده؟ ^{۱۵} مسیح و بلیعان یانی شیطان چه سولوگتی دارنده و مؤمن و کافر چییک هندبگره آشینه؟ ^{۱۶} و خدا معبد و بتان را چه سولوگتی اِسِه؟ چونکه آما زنده خدا معبد اِسَمان، ایزه که خدا تورات و پیغمبران کتابک واجه که:

«از چوان دلک مانم

و چوان دلک مجم،

و از چوان خدا بیم

و آوه چمن قوم بینده.»

^{۱۷} پس، خداوند واجه:

«چوان دلک بَرایا بر و آوانک جدا آبا.

هیچ نجسه چیه دس آمسونا

و آ موقع از شاما گرمینه قبول کرم.»

^{۱۸} «و از شاما په بیم

و شاما چمن را زاران و دِتران با،

قادر مطلقه خداوند اِمه واجه.»

V پس ای عزیزان، اِسا که اِم وعده‌ان دارم، بایا اِشتن هر جوهره نا پاکی ای جسم و روحک پاک آکرام و خدا ترسی نه، مقدس بیننه کامل آکرام.

پولسه شادی

^۲ آما شاما دله دلک یاگ آدیا. آما هیچکسی حقک بدیمان کرده نیه، هیچکسی مان خراب کرده نیه و هیچ کسی کمان سو استفاده کرده نیه. ^۳ از اِمه نواجم تا شاما محکوم بکرم. چون که چمه پُرانتر شاما نه بائمه که ایزه چاما دله

دلک یاگ دارا تا شامانه بمرام و شاما نه زندگی بکرام. ^۴ از دل و جرئتنه شامانه لاوَه کرم. شاما پُر افتخار گرم؛ از پُر تسلی دارم. همه مصیبتان دلک شادی نه فتم.

^۵ چون آدمی که آرسسَمان مقدونیه، چاما بدن استراحت نکردشه، بلکم هر طرف نه آما مصیبتان دلک بَمان - بَرک دعوامان داشته، و دلک ترس. ^۶ اما آ خدایی که اِشکسه دلان تسلی دِیه، تیتوسه آمیئنه آماش تسلی بدا. ^۷ و نه فقط تیتوسه آمیئنه، بلکم آ تسلی نه که تیتوسه شاما آرکته به. تیتوس شاما حسرتک، غورصبه و غیرتی که چمن را دارا، چمن را خبرش بوعرده، آجوره که پُرانتر منش شاد بکردم.

^۸ چونکه حتی اگم از چمن نامه نه شامام ناراحت بکردران، چمن گرده کارک پشیمان نییم - با اِم که کمی پشیمان یم - چون ویندرم که چمن آ نامه شاماش ناراحت بکرده، هر چند فقط ای مدت - ^۹ اما اِسا شادم، نه چه واسنه که ناراحت بیران، بلکم شاما اِم ناراحتی باعث به توبه بکرا. چون شاما ناراحتی خدا را به، تا هیچ ضرری آماک آمرسه شاما. ^{۱۰} چون آ ناراحتی که خدا را ببی، توبه باعث بی، که آخر سر نجاته باعث بی و پشیمانی نداره. اما ناراحتی که دنیا را اِسه، آخر سر مرگه باعث بی. ^{۱۱} چون که دِیسا آ ناراحتی که خدا را به، چه شوقی شاماک به وجود بوعرده: البت هم شوقه که آمانسر تقصیر کار نییران، چه غیضک و چه ترسک، چه ناجک، چه غیرتک و چه مجازاتک. شاما هر جوهره ثابت‌ران بکه که آ قَضیک بی تقصیر یران. ^{۱۲} پس هر چند که از نامه شاما را بینویشتمه، ولی نه آ کسی واسنه که بدی کردشه و یا آ کسی واسنه که آوشان

بی ریاییک، و شاما محبتی که نسبت به آما دارا - پس اِم خیره کارک نی همانک سرتَر ببا. ^۸ اِمه شاما را حکم نکرم، بلکم رایمه علوده آدمان غیرته واسطنه ثابت بکرم که شاما محبت نی بی ریا اِسِه. ^۹ چون چاما خداوند عیسی مسیح فیضک خبردارا که هر چند دولتمند به، شاما واسنه ندار ببه تا شاما چوه نداریک، دولتمند ببا.

^{۱۰} از چمن نظره اِم جریانه درباره واچِم، اِم شاما نفع اِسِه: اورده سالک، شاما نه فقط اِم خیره کار انجام دینیک، بلکم چوه انجام دینیه ذوق و شوقک نی پران دگسران. ^{۱۱} پس اِسّا اِم کاره تمام آکرا، تا ذوق و شوقی که اِم کاره را دارا، چوه تمام کردن نی، شاما توان مالی نه جور بیی. ^{۱۲} چون اگم ذوق و شوق بیی، آ آدمه هدیه، مطابق آچی که داره قبول بی، نه مطابق آچی که نداره.

^{۱۳} چون چاما منظور اِم نی که خلک رفاهک ببیننده و شاما فشارک ببا، بلکم رایمانه منصفانه بیی، ^{۱۴} که شاما پر داشتن چوان احتیاجاته برطرف بکَره، و ای روج نی چوان پر داشتن شاما احتیاجاته بر طرف بگَره. ایزه انصاف برقرار بی. ^{۱۵} آجوره که توراتک نویشته بیه: «آ کسی که پر بیداش آکته به، اضافش نداشته، و آ کسی که کم بیداش آکته به، کم و کسریش نداشته.»

بولس تیتوسه سفارشه کره

^{۱۶} ولی خدا شکر گرم که آغیرتی که از شاما را دارم تیتوسه دِلک نی اِسِه. ^{۱۷} چون آنه فقط چاما گوسش قبول بکه، بلکم اِشتن ذوق و شوقنه، شاما وَر آمینه را پا پران بناشه. ^{۱۸} و آما ایگله علوده برای تیتوسه همراه خرسانام

بدی کره، بلکم چمه واسنه به که خدا پَرانک شاما غیری که چاما را دارا دیار بیی. ^{۱۳} چمه واسنه آما تسلی دارم.

چمن اِشتن تسلیه غیراز، آما تیتوسه ویندنه نه پر تر شاد بام، چون که چوه روح شاما همان واسنه تازه آبه. ^{۱۴} چون که از چوه وَرک هر نظرک شامام افتخار بکرده و شاما منران شرمند نکرده، بلکم هر چی که شاما نه بائمه درست به، ثابت ببه که چاما افتخار تیتوسه ورک به جا به. ^{۱۵} هر سفر که تیتوس شاما اطاعته ویر آوره و اِم که چُنجوره ترس و لرز نه آوران قبول کرده، پرتَر شاما دل دونده. ^{۱۶} خوشحالم که شاما تمام و کمال اطمینان دارم.

تشویق کردن دس و دل فرا بینه را

۸ براران، رایمانه شاما آ فیضی که خدا مقدونیه کلیساهان آدیشه، خبر دار بکرام. ^۲ چون که آوه مصیبتنه واسنه، پر آزمایش ببینده، ولی بی حد و اندازه شادی نه و با اِم که پر فقیرنده، ولی دس و دل فرانده. ^۳ چون که از شاهدِم که اِشتن توانه قدر و حتی آوک پرتَر - اِشتن پا پران بناشه، ^۴ پر بی ریا آماشان مندت بکرده و رایشان به که اِم خِدمتک که مقدّسان را اِسِه شریک ببیننده. ^۵ آوان نه فقط آجوره که آما انتظار داشتمانه، بلکم آوان اِشتن شان خداونده وقف بکه، و چاوش مطابق خدا اراده، اِشتنشان چاما را وقف بکرده. ^۶ چمه واسنه، آما تیتوسک آخاستمانه آجوره زه که پرانتر اِشتن اولین قدمش آکته بنده، اِسّا نی اِم خیره کاره شاما دِلک تمام بکَره. ^۷ ولی آجوره که همه چییک سرتَر اِسران - ایمانک، لاّوه کریک، داناییک،

بِقَهْمَنْدِہ کہ شاما حاضر نییران، آما آاطمینانی کہ شامامان داشته، شرمندہ بپام دَ امک کہ شاما اِشتن چندہ شرمندہ با ہیچی نواجم.^۵ پس واجیم بیندہ برارانک، آخازم کہ پِران تر شاما ویندہ را بایندہ و آہدیہ ای کہ وعدران دیہ بہ، تدارک بینندہ. تا اِم ہدیہ، ہدیہ ای بیبی کہ شاما میلنہ آما آدییران بیبی نہ زورنہ.

^۶ چمن لاوہ اِمہ: ہر کسی گم بکارہ، گم نی دورنہ، و ہر کسی پَر بکارہ، پَر نی دورنہ.^۷ ہر کس گہ ہ اندازہ آدیہ کہ اِشتن دلکش نیت کردہ، نہ بی میلی و زورنہ، چون خدا آ کسی نہ کہ شادینہ ہدیہ آدیہ خَشہ.^۸ و خدا تانہ ہر نعمتی شاما را پَر آکرہ تا ہمہ چیک ہمیشہ شاما ہمہی احتیاجان قدر بدارا و ہر چاکہ کاری کی فت و فراوان بدارا.^۹ آجورکہ زمزمورہ کتابک نویشتہ بیبہ:

«دس و دل فراینہ فقیران ببخشا،

چوہ صالحی تا ابد پابرجا مانہ.»

^{۱۰} آ کسی کہ دانہ کشاورزہ را و نانہ، خردنہ را آدیہ، شاما دانش کشت و کارہ را آمادہ کردہ، برکت دیہ و شاما صالح بیبنہ محصولہ فت و فراوان کرہ.^{۱۱} شاما ہر چیک دولتمند با تا بتانا ہر چیک دس و دل فرا ببا و شاما اِم دس و دل فرایی چاما واسطہ نہ خدا شکر کردنہ ختم بی.

^{۱۲} چون کہ اِم خدمت، نہ فقط مقدسین احتیاجان برطرف کرہ، بلکم باعث بی پَر کسہ بی حد و اندازہ خدا شکر بکرنہ.^{۱۳} و اِم خدمتہ واسنہ مردم خدا شکوہ و جلالہ وینندہ، چون کہ شاما نہ فقط اعترافران بکرده مسیح انجیلہ ایمان دارا، بلکم آوان و علوہ کسان آ چپانی دِلک کہ اِسران شریک کرا.^{۱۴} ایزہ نی خدا برکہ فیضہ واسنہ کہ شاما سرکہ، آوہ ذوق و شوقنہ شاما را دعا کردنہ.

کہ ہمہی کلیساہانک انجیلہ موعظہ کردنہ واسنہ سرشناس اِسنہ.^{۱۵} و نہ فقط اِم، بلکم آ برا کلیساہان طرف نہ تعیین بیبہ تا اِم خیرہ کار انجام دینک و ادارہ گردنک کہ چاما وظیفہ آما نہ ہمسفر بیبی. آ کاری کہ خداوندہ شکوہ و جلالہ واسنہ اِسہ و چاما خیر خواہی آمانہ.^{۲۰} آما پَر، ویراجینمان کہ اِم خدمتک کہ ہدیہ ہان پیدا آکردن کہ دلنہ و چاما واسطہ نہ ادارہ بی ہیچ کس چاما سر عیب منیہ.^{۲۱} چون تقلا کرام نہ فقط خداوند نظرک، بلکم مردمہ نظرک نی آچی کہ چاک اِسہ انجام بدیام.

^{۲۲} و اِماننہ چاما برا نی خرسانام کہ پَر آومان امتحان کردہ و زانسمانہ کہ پَر چپانک ذوق و شوق دارہ، ولی اِسا آبرا، آپرہ اطمینانی واسنہ کہ بہ شاما دارہ پُرانتَرک نی پَر تر ذوق و شوق دارہ.^{۲۳} تیتوس دربارہ، گہ باجم کہ آ خدمتی دلک کہ شاما کرہ منہ شریک و ہمکار اِسہ؛ و چاما براران دربارہ نی گہ باجم کہ کلیساہان خرسانار و مسیح جلال اِسندہ.^{۲۴} پس شاما آ محبت و افتخاری کہ شاما را کرام کلیساہان دلک آ آدمان را ثابت بگرہ.

ہدیہ ہان اورشلیمہ مسیحیان را

۹ اِسا د لازم نیبہ اِم خدمتہ دربارہ شاما مقدسان را بنیویسیم،^۲ چون زانم اِم کارہ را چہ ذوق و شوقی دارا و چمہ واسنہ مقدونیہ ایمانداران وِرک شاما را افتخار کردمہ. آوا نہ واتمہ اُوردہ سالنہ تا اِسا کہ شاما اخائیہ ایالتک ہدیہ آدینہ را آمادہ بران. و شاما غیرت پَر کسان آوانک نی اِم کارہ را تحریکش کردہ.^۳ اما اِم براران خرسانم تا ثابت بیبی چاما افتخار شاما واسنہ اِم جریانہ دربارہ بیخودی نہ، بلکم آجورہ زہ کہ واتمہ، حاضر ببا.^۴ مبی کہ اِگم مقدونیہ ایماندارانک چمن ہمراہ بایندہ و

۱۵ خداونده شکر کرم آ هدیه ای واسنه که زوانه نیی واتن!

پولس اِشتن خدمتک دفاع کره

۱. از، پولس، اِشتن مسیح نرمی و مهربونینه شاما مندت کرم، آزی که پر کسه از شاما واجا وقتی از شاما ورک اسم سر به زیرم و آدمی که شاما ورک نیمم جسورم! ۲ از شاما مندت کرم که وقتی آمییرم شاما ور ناچار مبیم شامانه جسارتنه رفتار بکرم، آجوره که خیلی از مردم خیال کرده که آما آدمیه فکران نه رفتار کرم. ۳ چون هر چند که جسمک زندگی کرم، اما مطابق جسم نجنمگم. ۴ چون که چاما جنگه اسلحه، جسمک نبیه، بلکم خدا قدرت اِسه، تا قلعه هان خراب بکرده. ۵ آما هر بحث و کسی که خدا دانایی ضد پيله پيله نظر بدیه، ازین برام و هر فکری، مجبور کرام مسیحک اطاعت بکره. ۶ آ موقع ای که تمام و کمال مسیحک اطاعت کرا، آما حاضرمان، تا هر نا اطاعتی مجازات بکرام.

۷ دییسا، بینا شاما چشم پرانک چه اِسه. اگم کسی مطمئننه که مسیح کین اِسه، آ آدم گه بزانه آجوره که آ مسیح کین اِسه آما نی مسیح کین اِسمان. ۸ چون اگم کملی ای پرتو به چمن اقتدار افتخار بکرم شرمنده نیبیم، آ اقتداری که خداوند، شاما بنا کرده واسنه منش آدییه نه شاما نابودی را. ۹ نِگمه ایزه دیپار بیبی که تقلا کردم چمن نامه هان نه شاما بترسانم، ۱۰ چون که بعضی واچنده: «چمن نامه سخت و سنگین اِسنده، ولی روبه روک ضعیفه و چوه لاوه کری تعریفی نداره.» ۱۱ بدا کسی که ایزه واجه بزانه که هر چی که چاما نیبیتنک نامه هانک واجام، وقتی که بایام، آوه انجام دیام.

۱۲ آما جرئت نکرام اِشتن کسانیک بزنام که اِشتنک تعریف کرده یا اِشتن هندیگر نه مقایسه بکرام. ولی آدمی که کسانی که اِشتن هندیگرنه سبک سنگین کرده و اِشتن هندیگرنه مقایسه کرده، نهفمنده. ۱۳ ولی آما بیش از حد افتخار نکرام، بلکم فقط ه قدر افتخار کرام که خدا چاما را معین گردشه، آ حد که حتی شاما را نی آرسه. ۱۴ چون که آما چاما پا چاما حدک پرتو دراز کردمان نبیه، آجوره که ایزه هرگز شاما خدمت کردمان نبیه. چون آما اولین کسانی بمان که مسیح انجیل مان آرسانس شاما. ۱۵ آما چاما حده دارام به آ کاری که خلک کردشانه افتخار نکرام. ولی آما امید دارام که هر چی شاما ایمان پرتو پيله آبی، چاما خدمته حد نی شاما دلک پرتو پيله آبی، ۱۶ تا بتانام انجیله، آ ولایتانی دلک که شاماک دوره موعظه بکرام. چون نِگمانه آ کاری واسنه افتخار بکرام که پراتر علوده نفره حد و حدودک انجام بیه. ۱۷ برزا «هر کسی افتخار گره، خداونده افتخار بگره.» ۱۸ چون آ کسی که اِشتن اِشتنک تعریف کره قبول نیی، بلکم آ کسی که خدا اوک تعریف کره قبول بی.

پولس و دوریه رسولان

۱. کاشکی شاما چمن که نادانی تحمل بکرا، من تحمل بکرا! ۲ چون که از شاما را غیرت دارم و اِم غیرت خداکه، چون شامام ایگله مردک، یانی مسیح نه، پیوند کردم، تا شاما ایگله پاکدامنه کیلی شوار چوه دس درسارم. ۳ اما ترسرم آجوره زه که ماره حواش وازی بدا، شاما فکره نی آ صاف و صادق و خلوصی که مسیح را دارا، منحرف بیی. ۴ چون اگم کسی شاما ور بایه و شاما علوده عیسی نه آ عیسی غیراز که آما شاما را

صالحی خادمان شوار بکرنده. آخر سر آوان آ مجازاتی که چوان حقه آرگیرنده.

پوئسه عذاب

۱۶ هنی واجم: کسی خیال مکره از نفهمم. اما اگم ایزه گرا نی، حداقل ایگله نفهمه آدمه شوار من قبول بکرا، تا از نی بتانم گملی ای افتخار بکرم. ۱۷ وختی ایزنه اطمینان نه چمن افتخارک واجم، خداوند طرف نه نواجم، بلکه نفهمی سردن واجم. ۱۸ اگارنه که پر کسه آدمیه فکران نه اِشتن افتخار گرّنده، از نی افتخار گِرم. ۱۹ نه که اِشتن عاقلران، چمه واسنه شاما نفهمان شادینه تحمل کرا! ۲۰ چون که اگم ای نفر شاما اِشتن نوکر رچ آکره، یا شاما آربره، یا شاما سو استفاده بکره، یا اِشتن شاما سرتَر بزانه، یا شاما دیمه سیله بزنه، توع آورا. ۲۱ شرمندگی نه گه باجم که آما اِم کاره را پر ضعیف بمان!

اما اگم کسی جُرئت بداره چی ای افتخار بکِره - از هنی نادانان شوار لاوّه کرم - از نی اِشتن جُرئت دیم آ جریانه درباره افتخار بکرم. ۲۲ آوه عبرانینده؟ از نی اِسم! آوه اسرائیلینده؟ از نی اِسم! آوه ابراهیم پیغمبره خردننده؟ از نی اِسم! ۲۳ آوه مسیحه خدمتکارنده؟ از آوانک پرتَر اِسم - دلوعان شوار لاوّه کرم! همانک سخت تر کارم گرده، پرتَر زندان شیم، همان پرتَر چوعم خرده، پر پَرینه مرگه مزم چشسه. ۲۴ پنج را یهودیانک، سی و نه ضربه شلاقم خرده. ۲۵ سُه را منشان چو زبیم. ای را سِگ دِدار ببیم. سُه را چمن سفرک کِشتیه غرق آبیّا، ای روج و ای شو دریاک بم. ۲۶ آ سفرانی که پشت هم بیشم، رِباران خطرک، دزان خطر؛ خطری که چمن قومه طرفنه

مان اعلام کرده، اعلام بکره یا اگم ایگله علوده روحی، روح القدس غیراز که ارکترانه، ارگیرا، یا اگم انجیله پیغامه آ انجیله پیغامه غیراز که قبول کردران به قبول بکرا، شاما راحت آوه تحمل کرا. ۵ راس راسی خیال نِکرم از آ «یکه رسولانک» چی ای کم بدارم. ۶ حتی اگم لاوّه کریک استاد مَبیم، داناییک چی ای کم ندارم؛ راس راسینه آما اِمه هر نظرک، همه چی دلک شاما را روشن کردمانه.

۷ مگم گناه کرده که اِشتنم ویلی بکرده تا شاما سر بلند ببا، چون که خدا انجیله پیغام مفتکی شاما را اعلام کرده؟ ۸ از علوده کلیساهانم غارت بکردنده و اوانکم کمک مالی آرکته تا شاما خدمت بکرم. ۹ و آدمی که شاما دلک بم و محتاج بم، کسی دوش سرکم باری آنّا، چون برارانی که مقدونیه منطقنه آمیبه بنده چمن احتیاجات شان برآورده کردشان به. و از هیچ جوهره باری شاما دوش سرک نبیم نبه و نَبیم. ۱۰ مسیحه آ حقیقته سر قسم که منک اسه، که هیچکس آخائیه منطقک چمن اِم افتخاره منک آنرگیره. ۱۱ و چیه را؟ یعنی که شامانه حَس نبیم؟ خدا زانسر که حَسَم! ۱۲ و کاری که کرم ادامه دیم تا کسانی که ادعا کردند گشانه، آجوره ز که آما خدمت کرام خدمت بکرنده، که آوه افتخار کردند هیچ بکرم. کسانی که تقلا کردند، تا اِشتن آ چی دلک که چوه را افتخار کردند آمانه برابر بکرنده.

۱۳ چون انجوره آدمه، دورعیه رسولان و دقلبازه کارگرانی اِسنده که اِشتن مسیح رسولان شوار کردند. ۱۴ و اِم عجیب نییه، چون شیطان نی اِشتن، ایگله نوره فرشته، شوار کره؛ ۱۵ پس تعجبی نداره که چوه خادمه نی اِشتن

نکرم.^۶ هر چند اگم یگمه افتخار بکرم، نفهم نیبیم، چون حقیقه واجم، اما اَم کارک پرهیز کرم تا مبدا کسی خیال بکره از، آ چیک که مَنک ویندر و مَنک آشوسر پپله ترم.

^۷ پس چمه واسنه که اَم پپله مکاشفه که بی حد و اندازه اِسه، من مغرور مَکره، ایگله تیگی چمن جسمک من آدیه بیه، یانی شیطان خرسانسشه، تا من عذاب بدیه و مرزه از مغرور بیبیم.^۸ اَم جریانه را سُه را خداوند مندت بکه آوه منک آرگیره،^۹ اما خداوند منه باتشه: «چمن فیض اشته را وسه، چون که چمن قدرت ضعفان دلک کامل بی.» پس چمه واسنه از پرانترک پرتَر شادی نه چمن ضعفان افتخار گِرم تا مسیحه قدرت چمن سرک قرار بیگیره.^{۱۰} پس مسیح واسنه، ضعف هانک، دشنامانک، سختیانک، اذیت و آزاران و بلاهانک، راضیم، چون وختی از ضعیفم، پس قویم.

^{۱۱} از ایگله نادان بم! شاما منران مجبورم بکرده چون که گسه منک تعریف بکرا. چون هر چند هیچی نیبیم، اما آ «یکه رسولانک» هیچی کم ندارم.^{۱۲} ایگله واقعیه رسول نشانه، پر صبر و تحملنه شاما دلک دیار آبه، علامت و معجزانی که قدرته اِسه.^{۱۳} چون که چه چییک الباقی کلیساهانک کمتر شاما لطف ببه، چمه غیراز که از اِشتن شاما دوشه سرک باری نیم؟ چمن اَم خطا ببخشا!

^{۱۴} اِسا آمادهام سومین سفر باییم شاما ویندنه را، و شاما دوش سرک هیچ باری نیبیم. چون که شاما مال و مناله پشه نیبیم، بلکم شاما اِشتن گمه. چون که خوردنان وظیفه نییه که اِشتن پیتر مار را مال و منال بیدا آگیرنده، بلکم

داشته، غیریهودیان خطر؛ شهرک خطر، بیابانک خطر، دریاک خطر؛ خطری که دوریه واجینه براران طرفنه داشته.^{۱۷} پر کارم کرده و سختیم کشسه، خیلی شوانی که آنخواویم کشسه؛ و شیرری و شیریک، پر وقتان بی غذا ماندم و سرده هواک ماندم و لخت و سُخت بییم.^{۱۸} همه اِمان غیراز، همه ی کلیساهان نگرانی بار که چمن دوش سرک سنگینی کره.^{۱۹} کیه که ضعیف بیبی و از ضعیف مَبیم؟ کیه که بلغزه و از مَسوجم؟

^{۲۰} اگم از گه افتخار بکرم، آ چپانی را افتخار گِرم که چمن ضعفه آمانه.^{۲۱} خدا، عیسی خداوند په، که آوه تا ابد شکر کرم، زانسر که دوری نواجم.^{۲۲} دَمشقه شهرک، آ حاکم که حارث پادشا آوش معین بکرده، دَمشقه شهره را نگهبانانی بناشه تا من دستگیر بکرده.^{۲۳} اما منشان ایگله سَبّه ای دله بنا، و ایگله پنجره ای نه که شهر حصاره دلک به، یخرسانسشانه جیر و ایزه به که چوان دسک دِوشتم.

پولُس رویایه و چوه جسمه تیگه

۱۲ از گه ایزه افتخار بکرم. هر چند که آوک هیچ نفی نبرم، اِسا چمن افتخاره رویاهان و خداونده مکاشفاتِه واتینه ادامه دیم.^۱ ای نفری مسیحک آزانم، که چهارده سال پیش سومین آسمانه را برده بیه. نزانسرم بدننه یا بدننه برامه، خدا زانه.^۲ و از زانم که آ آدم برده ببه بهشت - نزانسرم بدننه یا بدننه برامه، خدا زانه -^۳ و آ چپانی بشنوسشه که نیبی واتن، که آدمه را چاک نییه چوان درباره لاوه بکره.^۴ از اِنجوره کسی را افتخار گِرم. اما اِشتن دربار، چمن ضعفان غیراز چی ای را افتخار

نیم هنی اخطار دیم که اگم هنی بایم شاما ور، آوان رحم نکرم.^۳ چون که شاما ایگله دلیلی پشه گردا که ثابت بکرا مسیح چمن واسطه نه لاوه کردر. مسیح شاما پرانک ضعیف نییه، بلکم شاما دلک قوییه.^۴ چون هر چند که آ، ضعفک مصلوب بیه، اما خدا قدرت نه زندگی کره. چون که آما نی آوک ضعیفمان، اما شاما پرانک آونه، خدا قدرت نه زندگی کرام.^۵ اِشتن امتحان بکرا تا بینا ایمان دارا یا نه. اِشتن آزمایش بکرا. یا مگم اِمه نفهمسرا که عیسی مسیح شما دلکه؟ مگم اِم که اِم آزمایشک رد آبا!^۶ امید دارم اِمه بفهما که آما اِم آزمایشک رد آبییه نیمان.

^۷ ولی آما خدا درگاک دعا کرام که خطایی مَکرا؛ نه چمه واسنه که دیار بیبی آما اِم آزمایشک سر بلند برامیمان، بلکم شاما آ چینی که درست اِسته، انجام بدیا، حتی اگم ایزه آمانه که آما رد آبیمن.^۸ چونکه آما نتانام حقیقته ضد هیچ کاری انجام بدیام، بلکم هر کاری کرام حقیقته را اِسه.^۹ چون آدمی که آما ضعیف بپام و شاما قوی، اِم آما شاد کره، و چاما دعا اِمه که شاما هنی جان بیگیرا.^{۱۰} چمه واسنه، از اِم چپیم وقتی که شاما ورک نیم شاما را نیویسیم تا وختی بامم شاما ور، مجبور مَبیم چمن اقتدارک تندی نه رفتار بکرم، آ اقتداری که خداوند بنا کردنه را من آدیشه نه ویرانه کردنه را.

آخرسر

^{۱۱} آخر سر، ای براران، شاد ببا. شاما فکر اِم بیبی که هنی جان بیگیرا؛ هندیگره تسلی بدیا؛ هندیگره هم رأی ببا؛ و صلح و سلامتیک زندگی بگرا؛ و محبت و صلح و سلامتی خدا،

په و ما وظیفیه.^{۱۵} از پر شادی نه شاما جانه را خرج گرم و چمن جانه نی آدیم. اگم از شاما نه پر تر خشم، مگم شاما گه منه کمتر خَش ببا؟^{۱۶} اما با اِم که قبول دارا که از شاما دوشه سرک باری نیم نییه، لابد واجا حقه بازم و حيله نه شامام به دست آوردان.^{۱۷} کسانی واسطه نه که بخرسانِیمه شاما ور، شاما مک منفعتی برده؟^{۱۸} از تیتوسکم خواهش بکرده بایه شاما ور و چاما برا نی چوه همرام بخرسانس. مگم تیتوس شاما کش منفعتی بیرده؟ مگم آما ایگله روحک عملمان نکه؟ مگم آما هندیگره ایگله راه نیشمان؟^{۱۹} مگم تا اِسا فکران کرده که آما تقلا کردرام شاما ورک اِشتنک دفاع بکرام؟ آما خدا حضورک کسانی شوار لاوه کرام که مسیحک اِسند، ای عزیزان، هر چی که بکردمانه، شاما ایمانه تقویت کردنه را اِسه.^{۲۰} چون که از ترسرم بایم شاما ور و شاما آجوره که انتظار دارم، مَوینم، و شاما نی اِنجوره که انتظار دارا، من موینا. شاید شاما دِلک جنگ و جدل، پخیلی، خشم، دشمنی، بهتان، غیبت، حيله و هر کی هر کی بیبی.^{۲۱} و اِمک ترسرم وختی که هنی بایم شاما ور، چمن خدا شاما پرانک من فروتن بگره و از مجبور بیبیم بعضیان واسنه که پراتر گناه کردشانه و اِشتن ناپاک، بی عفتی و عیاشیک توبشان نکرده، عزاداری بکرم.

آخرین اخطاران

۱۳ اِم سومین سفر اِسه که شاما وینده را اِیم. «هر لاوی که واته بی، دو یا سو گله شاهنده ثابت بی.»^۲ از دومین سفر که اِگارک بم، کسانی که پراتر گناهشان کرده به، و الباکی نی اخطارم دییه به و اِسا نی که اِگارک

شاما نه بیی. ۱۲ هندیگره مقدّسه ماچنه
 سلام باجا. ۱۳ همه‌ی مقدّسه، شاما را سلام
 ۱۴ خداوند عیسی مسیح فیض، خدا محبت
 و روح القدس رفاقت شاما هماننه بیی.
 آرسانده.

